

קטוף - חרבענה עמודים וזכנה פרוסה עליהם כדלמרי' ברכה
(97 י'): לחלוץ תפילו - על אביו ידקסכר שנת ללו זמן תפילין הוא
והסור להגותו שמה ילא בן לרשות הרבים : שדעתו על חנה
נפרסה - וקרוב הוא למוט שאילו
היתה דעתו מיושבת היה חלוץ תפילין:
איסור סקילה - הדלקת הנר והטמאת
מזין ועוסקין בדבר שאילו חלה איסור
שבות דמניח תפילין בשבת אין כאן
איסור מלאכה ואפילו ילא לרשות
הרבים דהא דרך מלכות הוא וחכשטין
הוא לו כחול : ברחוק לרבע אמות -
מפני הגדול שכרכוהו במחלוקת
הטרו של עכנאי בכבא מיעשה (97
ינ'): שלו מוא - כמה תהא מיעשה :
שך קשה משלחן - מפני שלכך פתוח
כאלס ואילו שמשתי היית למד תורה
הרבה :

והתניא
בשחלה ר' אליעזר נכנסו ר' עקיבא וחביריו
לבקריו הוא יושב בקינוף שלו והן יושבין
בטרקלין שלו ואותו היום ע"ש היה ונכנס
הורקנוס בנו לחלוץ תפילין גער בו ויצא
בנויפה אמר להן לחביריו כמדומה אני
שדעתו של אבא נטרפה אמר להן דעתו (6)
ודעת אמו נטרפה היאך מניחין איסור סקילה
ועוסקין באיסור שבות כיון שראו חכמים
שדעתו מיושבת עליו נכנסו וישבו לפניו
מרחוק ר' אמות א"ל למה באתם א"ל לפניו
תורה באנו א"ל ועד עכשיו למה לא באתם
א"ל לא היה לנו פנאי אמר להן תמיה
אני אם ימותו מיתת עצמן אמר לו ר' עקיבא
שלי מהו אמר לו שלך קשה משלחן

הנהגות הביית

(6) גמ' דעמו מיושבת
ודעת אמו נטרפה :

ג נ חייב אדם לברך על הרעה בדעת שלימה ובנפש
הפצה כדרך שמברך על הטובה י כי הרעה לעובדי
השם הוא שמחחם ושובתם כיון שמקבל מאהבה מה
שנור עליו השם נמצא שבקבלת רעה זו הוא עובר את
השם שהוא שמחה לו :

ש"ס א"ח
מ"מ נ"ב

(15)

אם תשיב משבת רגלך עשות חפציה ביום קדשי וקראת לשבת ענג
לקדוש יהיה מקבד וכבדתו מעשות דרלך ממצוא חפצך ודבר
ידבר : או תענג על יהיה והרפכתך על-במותי ארץ והאכלתיך
נחלת יעקב אבך כי פי יהיה דבר :

ש"ס א"ח

במתי

ש"ס א"ח (10)

(16)

שו דיני שבת התלויים בדיבור ובו כ"ב סעיפים :
א ו דבר דבר שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של
חול כ הילכך אסור לומר דבר פלוני א (6) אעשה
למחר או סחורה פלונית אקנה למחר ג ואפי' בשיחת
דברים בפלים אסור להרבות :

ש"ס א"ח
ש"ס א"ח

כבי ר' עקיבא וכו' : בנה ר"ע ואמר לו.
רבי, למדני תורה. פתח פיהו
רבי אליעזר במעשה מרכבה. בא אש וסבבה את
שניהם. אמרו החכמים, משמע מזה, שאין אנו
ראוים וכדאים לזה, דהיינו לשמוע עהה דברי
הורחו. יצאו להפתח שבחוץ וישבו שם, היה מה
שהיה והלך האש.

(13)

אורי ליה וכו' : ולימד אותו כל עמוק,
וסודות עליונים, שיש בשיר השירים
והשביע אותו שבועה, שלא ישתמש בשום
פסוק שבו, בשביל שלא יחריב הקב"ה את
העולם בסבתו, כי אין רצון לפניו שישתמשו
בו הבריות, מרוב קדושה שיש בו. אחר כך,
יצא ר' עקיבא, וגעה, ועינו נובעות מים.
ואמר, ווי רבי ווי רבי, שהעולם ישאר יתום
ממך. נכנסו אצלו כל שאר החכמים, ושאלו
אותו והשיב להם בדברי תורה.

(17)

צפוי יהרשות נתונה ובטוב העולם נדון והכל לפי
רוב המעשה: מן הוא היה אמר הכל נתון
בערבון ומצודה פרוסה על כל החיים החנות פתוחה
והחנוני מקוף והפנקס פתוח והיד כותבת וכל
הרוצה ללוות יבא וילזה והנבאים מחזירין תדיר
בכל יום ונפרעין מן האדם מדעתו ושלא מדעתו
ויש להם על מה שיסמכו והדין דין אמת והכל
מתוקן לסעודה :

ש"ס א"ח
ש"ס א"ח

ש"ס א"ח (12)

ה נקם ויאכל וישתה וילך ככח : האכילה והיא ארבעים יום וארבעים
לילה עד הר האלהים הרב : ויבא שם אליהם מערה וילן שם והנה
דברי יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אלהה : ויאמר קנא קנאתי
ליהוה אלהי צבאות כיוצא בך ברתך בני ישראל אתי מוכחתיך
הרסו ואתי נביתך הרגו בחרב ואחר אני לבדי והבקשו אתי נפש
לקחתה : ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח
גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברנה יהוה
ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה : ואתר הרעש אש לא באש יהוה
ואחר האש קול דממה דקה :

(11)

דממס כיתס לשנה . ואני
שמעתי קול כנא מתוך כדממס

ש"ס א"ח

(12)

ואתחנן כ
אליהוה בעת ההוא לאמר : אדני יהוה אלה החליות להראות כ
אתי עבדך אתי גדלך ואתי ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ כ
אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך : אעברה ינא ואראה אתי הארץ כ
הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב הזה והלבנן : ויתעבר יהוה כ
כי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רבי לך אלי תוסף כ
דבר אלי עוד בדבר הזה : עליה ראש הפסגה ושא עיניך ימה כ
וצפנה ומימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר אתי הירדן כ
הזה :

(13)

ש"ס א"ח